

לונדון הינה עיר מקסימה על אף שאונה, ערפיליה וכליל-הארם השוכן בה. היא מקסימה בעיקר מפני שהיא מהווה מזיגה מזורה של ישן וחדש, דלות ועושר, פאר כל-ישוער וזוהמה. הפאבים — בתי-הכורה המסורתיים — שוכנים לצדם של מועדוני-לילה מצויידים בתזמורות מצויינות. בתי-עסק נרחבים משתרעים במרחק קטן משוק-הפשפשים, בו מוכנים סוחרים סמרטוטים, ברובם יהודים, להציע כל דבר תמורת כל מחיר. בתי-קולנוע המציגים פרטים על טהרת ההוליוודיות, שוכנים ליד אולמות בררנים יותר, המציגים פרטים טובים, מתוצרת כל

הארצות, מבלי לשים לב להכנסות הק יכולה לקלוט שלל ניגונים זה במלואו רק תמונות, צילומי רגע. עמוס קינה, הצליח לקלוט כמה תמונות כאלו, ק

על פרעושים ועל חיי לילה

דברים של מה בכך, והאימון יוצר אימון.

מציאות מכל הסינים

כמובן אוי ואבוי לך אם תיתפס בגניבה של מה בכך, העונש כאן חמור להחריף, כי לא רק גניבה כאן, אלא אפילו מעילה באר מון. רק סעמיים קרה לי שבעל-התנות ראה אותי מסתכל בחלון הראווה ויצא אלי אל המדרכה והציע לי להכנס פנימה ובעוד הוא מדבר החל לשלוף במהירות את הסחורה מהמדפים ולהלל את טיבן ואת מחירן הרוד בהשאה, וכמובן שהוא ידע הכל על ישראל, אל מפני שיש לו שם קרובים. 300.000 מהם יושבים בלונדון, קצת קשה לא לפגוש אר תם.

בסטי קוט ליין אין נימוסים אנגליים. אם אתה רוצה רק למשמש ואין ברצונך לקנות, יהדפו אותך בצד ובכתף ויבקשו ממך לפנות את מקומך לאלה הרוצים לקנות, והם באים בהמוניהם, ביחוד התיירים שבהם. מציאות יש כאן מכל המינים והסוגים, כמובן חדש ולא משומש, ונעלים שאתה יכול לנעול ישר ולי לכת בהן במחיר זול עד לגיחוק, וכלה ב" מכשירי טלוויזיה ותקליטי הרקואס של מר צרט, או פסלים הנראים כעשויים גבס, אלא שהם עשויים מלח שולחן, ואם קנית נפוליאון נאה, סופו שתמליח בו את הסלט כעבור כמה ימים. ומי יודע, אולי יש בתוכו יהלום של המהרביה.

בהפסקה מנעימה התזמורת מנגינית. הקב צנות אסורה באנגליה. על כן תראה ברחובות ובשחקים לוליינים ורודים סטפס לצלילי ה" תוף והסכסופון, חתיקי מלחמת-העולם צר לעים על קבים, ענודים מדליות של ארבע או חמש מלחמות, מסיבכים תיבת נגינה.

קוף קטן, חתיק מלחמות קיום לאין ספור אוסף את מטבעות הנחושת ומחייך. אקורי דינויסטים מרעיסים נעימות סנגו מסעירות, והעוברים ושבים רוקעים לקצב ומשלשלים את התמורה, וזמרי אופרה בוימוס בליחי גיטרה משפיעים אריות של רוסיני. אפשר

לחיות, אם רק נותנים.

מכאן, מהמקום הקודר הזה, מסימטות קס' נוח, בנויות בתלבושים, שפעם היו אדו' מות והיום הן משחירות מפוח וזיעת דורות, מקום בו עליך לפלס דרך במרפקים כדי לראות אור שמש, יצא איש בשם צירלי צ'פ' לין, הוא הביא לעולם כמה מזכרונות ילדו' תו, על הצער והצחוק שבחיי העוני, וכמה נעימות ואלס נוגות. ואיש אחד אחר כתב על המקום הזה אופרה בגרוש. מציג באוריון בתלאביב.

חיי הלילה של לונדון

חיי-הלילה של לונדון הם העתק חיורר של חיי הלילה בפנת-תקוה. בשינויים קלים, שאינם עקרוניים, בהתאם לסביבה.

נתחיל בפיקדילי. לילה צהוב ושומם ירד על העיר, נדמה לך שהשמש שלא ראת שקעה כבר לפני כמה שנים. אחרוני האנשים יצאו מהפאב. שם הטילו "דארטס" ללוח המסרה, ושמו אחד מ-17 מיני הבירה, והתיידדו אחד עם השני עד כלות הנפש. שם, כשנכנסה, כי מצאת חתך נאמן של החברה האנגלית, כי לפאב באים גם הגיטלמן וגם הפוחח. שם פונים אליך בתואר "את" או "יקירי", שהוא באנגלית מעין מילת חיבה של זלזול, או מילת זלזול של חיבה; ממש כשש ששיא הזלזול באנגלית אמיתית הוא להגיד על מי שהו שהוא אמנם נחמד.

ובכן, יצאו אחרוני האנשים מהפאב, והם משרכים את דרכם, מתנוודים קלות, על המרצפת הרטובה של פיקדילי. אותה מרצפת שדורי דורות של ספנים כובשי אימפריות וחיללים אנגלים ולא אנגלים של כל מלח' מות-העולם דרכו עליה בלילות החופשה, כאשר יצאו לבקש תחליף לחמימות הביתית שאיננה ואחרי כן מתו בכל מיני מיתות משונות.

שם, בפינה, מתגודדות ה"שורט סיים גר' רלס", אלה שמשכירות את גופן לשעה קלה במחיר השווה לכלל נפש. שני הודים

עקלקל וכושי אחד ממתינים בסבלנות עד לשעה מ' אחרת אחר הצות, או ירדו המחזירים. שני אמריקאים עם פרצופי חינוק מחייכים כמו דון ז'ואנים איומים וגוראים אל אתה ש' מחליפה את צבע שיערה בזיקית, ולפי שיניה הרתובות ניכר בה שאנגליה היא. שתיים עוברות ואחת אמרת מימרת כנף לאחותה: "אמרתי לו שאנחנו זונות ולא קבצניות". כי הכבוד שוכן גם במקומות בהם נעלמה הגאווה.

מבוכ של סימטות

מאחורי הפיקדילי משתרע הסוהו. מבוכ

בום-הכירה האנגלית-מסורתית, עדיפה, כנראה על כל

ביום ראשון, הלא הוא סאנדיי, נועלים האנגלים את עסקיהם והולכים לכנסיה. כי באנגליה ההליכה לכנסיה אינה חובה אלא זכות. את העובדה הזו ניצלו אחינו בני יש' ראל, שכמה וכמה מהם עדיין דרים בוייט' צ'פל ובאיסט-אנד, ומי שילך בבוקר נאה של יום ראשון לפסי קוט ליין באיסט אנד ימצא לפניו שוק הומה וסיאן, כמין הגדלה טלס' קיפית של סימטאות שוק-הכרמל התלאביבי.

פשוט תענוג לבוא לשם. על המסעדות מת' נוסטים מגיני דוד והאוכל בהן כשר למהדרין. שם יוגשו הטשולנס הטוב והגעפלטע פיש המהוללים וגם קרעסלער, אפויים בצק וממו' לאים פחיתי בשר כשר. מודעות באידיש מבשרות על הופעותיה של אלקה זוסמן, ר' התגרים מכריזים בקולי קוליות ובסלסולי חן על סחורתם. אף אינם מתיישים למשוך אותך בכנף בנדך ולשדל אותך בנעימות, אך בתקר' פות, לראות משהו שלמראהו תפליט קריאת השתוממות. ואם נקרע כנף בנדך, מיד תוכל לקנות בו במקום בגד חדש, טוב הימנו. וזה כל כך שונה מלונדון.

בחנויות של לונדון אתה יכול להסתובב יום שלם, לנדנד לכולם על הנשמה, למשמש בכל המוצגים. אינך חייב לקנות, ואתה מק' כל את השרות הנעים ביותר עלי אדמית, עם חיוך מצודר ועצה ידידותית. אם לא מצאת חלילה את מה שביקשת, הרי למען כבוד העסק תישלח אליך הסחורה הביתה, ואתה תבוא ותשלם כאשר תזדמן לסביבה. אם חל' לה מתברר ששכחת את צרור הכסף, גם אז תוכל לקחת את הסחורה וללכת, מאמינים שתבוא לשלם, וגם כדאי להאמין. כי ה' אנגלים סבורים שלא כדאי לטרוד ולשמור על דברים של מה בכך, ולא כדאי לגנוב

תיבת נגינה, תיש וקוף אוסף כסף; מח' זה המרתק את מתי רז וצפריירה זכאי (ימין).

הגיטאריסט המשמיע שירים ליריים-נוגים במוע' זהו צעיר שבינה שנים בצבא הבריטי ולא הצליח ל

הפרווה היא סימלן המקצועי של הפרוצות הלונדוניות, כשם שהכלב המסולסל הוא סימן ההיכר של כל פרוצה פריסאית. אחדות מבנות לונדון העוסקות במקצוע העתיק בעולם, משתכרות הון תועפות.